

Sygn. akt: KIO/W 24/22

## POSTANOWIENIE

z dnia 22 lipca 2022 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Magdalena Rams

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 lipca 2022 r. w Warszawie wniosku z dnia 19 lipca 2022 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, wniesionego przez zamawiającego: Zakład Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Wola m.st. Warszawy,

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn.: Usługa sprzątania nieruchomości stanowiących własność m.st. Warszawy zarządzanych przez Zakład Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Wola m.st. Warszawy położonych w obrębie Terenowego Zespołu Obsługi Mieszkańców Ogrodowa w okresie od lipca 2022 r. do września 2023 r.”.

postanawia:

odmówić uchylenia zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Przewodniczący:

Sygn. akt: KIO/W 24/22

## Uzasadnienie

Zamawiający – Zakład Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Wola m.st. Warszawy, (dalej „Zamawiający”) w dniu 19 lipca 2022 r. złożył wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego „Usługa sprzątania nieruchomości stanowiących własność m.st. Warszawy zarządzanych przez Zakład Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Wola m.st. Warszawy położonych w obrębie Terenowego Zespołu Obsługi Mieszkańców Ogrodowa w okresie od lipca 2022 r. do września 2023 r.”.

Zamawiający wskazał, że przedmiotem umowy jest emanacja zadania własnego gminy w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, z późn. zm.) w związku z art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1297) w związku z §1 ust. 1, §5, 9, 12 i 13 Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie m.st. Warszawy stanowiącego załącznik do uchwały Nr LXV/2148/2022 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie m.st. Warszawy (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 6598), tj. świadczenie kompleksowych usług sprzątania i utrzymania czystości powierzchni zewnętrznych utwardzonych, wraz z odśnieżaniem w okresie zimowym, dezynfekcja miejsc publicznych wraz z opróżnianiem koszy ulicznych oraz koszy na odchody zwierzęce, powierzchni wewnętrznych nieobsługiwanych przez dozorców, terenów zielonych oraz terenów, wskazanych przez Zamawiającego w ramach zastępstw (np. urlopowych albo chorobowych) dozorców, położonych na terenach administrowanych przez Zakład Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Wola m.st. Warszawy na obszarze Dzielnicy Wola. Z uwagi na fakt, że postępowanie przetargowe zbiegło się z okresem letnim, gdzie temperatury przekraczają 30 stopni Celsjusza, a na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej obowiązuje stan zagrożenia epidemicznego, to zapewnienie ciągłości utrzymania porządku i czystości w przestrzeni publicznej jest wyjątkowo doniosłą potrzebą i staje się niezbędne dla zabezpieczenia interesu publicznego. Jest to szczególnie istotne z punktu widzenia wakacyjnego wzrostu liczby chorych na COVID-19 (por. . Przestrzeń miejska, jak i wnętrza obiektów zarządzanych przez Zakład, muszą pozostać w jak największym stopniu wolne od czynników wpływających na ponowny rozwój epidemii, tym bardziej, że gros tych powierzchni służy wypoczynkowi i rekreacji dzieciom i młodzieży, jak chociażby place zabaw czy boiska. W świetle tego Zamawiający jest zdania, że niezawarcie

umowy spowoduje negatywne skutki dla interesu publicznego. Zamawiający wskazał, że przepis pozwalający na uchylenie zakazu w tej materii należy wyklądać celowościowo, stąd właściwa wydaje się tu definicja interesu publicznego oparta na założeniu, że określa się go „mianem stanu pożądanego przez znaczną część lub większość nieodokreślonej, abstrakcyjnie pojmowanej grupy ludzi i dotyczącego tej grupy, stanowiącego pochodną systemu wartości dominującego w tym zbiorze osób i uzależnionego w swojej treści od sfery, której ów pożądaný stan dotyczy, mogącego być odmiennym albo nawet przeciwnym interesom prywatnym” (tak: Wieloński M., Realizacja interesu publicznego w prawie zamówień publicznych, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytet Warszawski, Warszawa 2012, s. 28). Zamawiający przy tym nie neguje faktu, że korzyści związane z ochroną wszystkich pozostałych interesów (interesów wykonawców) są oczywiście doniosłe, szczególnie w dobie epidemii COVID-19, kiedy każdy z wykonawców w szczególnym stopniu i z wyjątkowym zaangażowaniem dąży do pozyskania nowych zleceń. Zamawiający podkreślił jednakże, że rynek zamówień publicznych jest na tyle szeroki, że nawet niewybranie oferty w przedmiotowym postępowaniu nie powoduje ryzyka po stronie jakiegokolwiek z wykonawców, że znajdą się w stanie niewypłacalności w rozumieniu ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. — Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228, z późn. zm.).

Zamawiający wskazał, że brak wybrania oferty w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego należy rozpatrywać w kategorii normalnego ryzyka związanego z działalnością gospodarczą. Dla uznania prymatu interesu publicznego nad interesem pozostałych wykonawców niewybranych w postępowaniu nie jest konieczne, aby warunki atmosferyczne uzasadniające natychmiastowe zawarcie umowy oraz przystąpienie do wykonywania usługi wystąpiły w skali anomalnej. Jak zaznaczono wyżej działania Odwołującego ukierunkowane na zmianę decyzji Zamawiającego nie mogą godzić w potrzeby ogółu. Nie można, zatem, zdaniem Zamawiającego, czytać przepisów zakazujących zawarcia umowy w razie wniesienia odwołania wyłącznie literalnie, lecz trzeba się odwołać do ich funkcji. Zaznaczyć należy, że do potrzeb ogółu należy zaliczyć niewątpliwie dbanie przez organy gminy i jej jednostki (jak Zamawiający) o bezpieczeństwo w przestrzeni publicznej, która to wartość będzie zachwiana w sytuacji braku ciągłości dbania o stan sanitarno - higieniczny przestrzeni publicznej. Zamawiający powołał się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 24 czerwca 2015 r., sygn. akt: II SA/Gd 193/15 (Legalis nr 1338485): „Za usługi użyteczności publicznej należy uznać usługi podejmowane w celu zaspokajania potrzeb społecznych o charakterze ogólnym, świadczone w interesie publicznym (tzn. w interesie ogółu danej społeczności, a nie wyłącznie pojedynczych osób) i w sposób ciągły — bez względu na osiągnięty rezultat ekonomiczny, na ogół po kosztach własnych i nie w celach komercyjnych”. Usługi będące przedmiotem spornego postępowania stanowią niewątpliwie przejaw działania

gminy w zakresie użyteczności publicznej, którą w jej imieniu wykonuje Zamawiający jako jej statio municipi. Zatem potrzeba zapewnienia bezpieczeństwa publicznego dotyczy tej sfery zdrowia, która sprowadza się do zagwarantowania właściwych warunków sanitarnych w przestrzeni ogólnie - miejskiej. Doniosłe znaczenie kwestia ta ma w szczególności w warunkach epidemii. W ocenie Zamawiającego, nie jest akceptowalna sytuacja, gdzie z jednej strony administracja publiczna utrzymuje obostrzenia w funkcjonowaniu państwa, a służby sanitarne zalecają stosowanie podwyższonych wymogów higienicznych, natomiast z drugiej publicznie kosze na śmieci czy kosze na ekskrementy zwierzęce pozostają zapelnione. W tym sensie również musi nastąpić ciągłość usług, albowiem obowiązek zapewnienia bezpiecznych warunków higieniczno-sanitarnych dotyczy każdej sfery życia i każdego elementu środowiska, w tym przestrzeni miejskiej. Zamawiający wskazał, że do zadań realizowanych w ramach procedowanego postępowania należy między innymi mycie lamperii ścian klatek schodowych oraz mycie i dezynfekcja pomieszczeń wspólnego użytkowania czy mycie i dezynfekcja drzwi, klamek, przycisków domofonów wind i innych urządzeń czy elementów w częściach wspólnych budynku. W dobie panującego zagrożenia epidemicznego SARS-CoV-2 na właścicielach budynków wciąż ciążyą dodatkowe obowiązki a ich prawidłowe wykonywanie wpływa bezpośrednio na poziom bezpieczeństwa w administrowanych nieruchomościach, a zatem również na rozprzestrzenianie się choroby. Zalecenia Głównego Inspektora Sanitarnego kierowane są do właścicieli budynków a w tym zakresie realizowane są w ramach spornego postępowania. Wobec powyższego realizowanie tych obowiązków w sposób nieprzerwany ma bezpośredni wpływ na zapewnienie przez Zamawiającego bezpiecznych warunków higieniczno-sanitarnych dla mieszkańców Dzielnicy. Na potrzebę ciągłości usług tego rodzaju w dobie podwyższonego ryzyka zachorowań na choroby zakaźne zwrócono uwagę w następujących sprawach: KIO W 12/20, KIO W 14/20, KIO W 28/20, KIO W 37/20, KIO W 38/20, KIO W 43/20, KIO W 55/20, KIO W 83/20 KIO W 96/20, KIO W 100/20, KIO W 106/20 KIO W 110/20, KIO W 1/21, KIO W 3/21, KIO W 5/21, KIO W 18/21, KIO W 23/21, KIO W 25/21, KIO W 32/21, KIO W 48/21, KIO W 54/21 KIO W 59/21, KIO W 66/21, KIO W 67/21, KIO W 68/21, KIO W 72/21, KIO W 74/21, KIO W 84/21, KIO W 85/21, KIO W 88/21, KIO W 89/21, KIO W 98/21.

Zamawiający wskazał, że niewykonywanie powyższych obowiązków sankcjonowane jest odpowiedzialnością wykroczeniową, albowiem karze grzywny podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków wymienionych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. „poz. 1297) (por. art. 10 ust. 2), ale też ten, kto nie wykonuje obowiązków określonych w Regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie m.st. Warszawy (por. art. 10 ust. 2a). Ponadto czynności Prezydenta m.st. Warszawy w ramach obowiązków określonych w art. 5 ust. 5 polegają na nadzorze jako kierownika

urzędu nad jednostkami organizacyjnymi gminy, w tym nad jednostkami budżetowymi gminy jakim jest Zamawiający, stąd ich zaniechanie bądź wykonywanie w sposób niewłaściwy mogą rodzić odpowiedzialność pracownika samorządowego w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 530). Wobec tego, zdaniem Zamawiającego, jako oczywiste jawi się, w razie odmowy uchylecia zakazu zawarcia umowy, zagrożenie poniesienia sankcji wykroczeniowych i dyscyplinarnych przez pracowników Zamawiającego, pomimo ich niezawinionego działania.

Zamawiający jest również zdania, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy. Faktem notoryjnym jest, że stawki zaproponowane przez spółkę prowadzoną pod firmą „ZORA Z.L., H.Z.” sp. j. w toku aukcji elektronicznej w bieżącym postępowaniu są identyczne z tymi, które obowiązują w aktualnej umowie na kompleksowe usługi sprzątnięcia i utrzymania czystości powierzchni zewnętrznych utwardzonych, wraz z opróżnianiem koszy ulicznych oraz koszy na odchody zwierzęce, powierzchni wewnętrznych; terenów zielonych na terenie Terenowego Zespołu Obsługi Mieszkańców Ogrodowa na podstawie umowy zawartej z Zamawiającym w dniu 30 czerwca 2022 r. (GN/WO/26.2/PU/2022). Umowa została zawarta na czas określony i wygasa z mocy prawa w przypadku zakończenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na usługi sprzątnięcia nieruchomości położonych w obrębie Terenowego Zespołu Obsługi Mieszkańców Ogrodowa w okresie do lipca 2022 r. do września 2023 r. (ZP.26.13.2022.JR). Zaznaczyć jednakże należy, że ww. umowa wygasa w dacie wyczerpania kwoty w niej określonej przeznaczonej na wynagrodzenie wykonawcy, a zabezpieczenie tej sumy na paragrafie w planie finansowym jednostki będzie w świetle przyznanych z budżetu miasta środków niewystarczające na wykonanie niezbędnej usługi w przypadku przedłużenia postępowania o udzielenie zamówienia na skutek odwołania złożonego do Wysokiej Izby i podtrzymania zakazu zawarcia nowej umowy.

W ocenie Zamawiającego już same zarzuty odwołania wskazują na powierzchowność argumentacji i oderwanie jej od faktów. Otóż na podstawie umowy nr GN/WO/ZP.26.10/58/2022 z dnia 8 lipca 2022 roku spółka prowadzona pod firmą

„SKROMAK” sp. z o.o. świadczy usługi sprzątania powierzchni wewnętrznych budynków oraz powierzchni zewnętrznych położonych na terenie Terenowego Zespołu Obsługi Mieszkańców Koło. Do obsługi terenów spółka wyznaczyła 8 (słownie: ośmiu) pracowników zatrudnionych na umowę o pracę. Od dnia obowiązywania umowy pracownicy Terenowego Zespołu Obsługi Mieszkańców nie wnoszą uwag do jakości świadczonych usług. I Powierzchnia obsługiwana przez spółkę wynosi: - wewnętrzna 6 456,63 m<sup>2</sup>, - zewnętrzna 131 222,56 m<sup>2</sup> - zieleń 277

230,22 m<sup>2</sup> i jest większa niż objęta obszarem Terenowego Zespołu Obsługi Mieszkańców Ogrodowa.

W ocenie Zamawiającego czas potrzebny na przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego został zaplanowany w sposób właściwy. Zamawiający przewidział możliwość wystąpienia sytuacji, które mogłyby wpłynąć na wydłużenie procedury, choć — co należy zaznaczyć — warunki opisane w SWZ nie różnią się w zasadzie w sposób generalny od tych, które są ustalane każdego roku, co dodatkowo powoduje, że było mało prawdopodobne, że wykonawcy, którzy cyklicznie składają oferty do Zamawiającego, skorzystają z prawa do złożenia wniosku o wyjaśnienie treści SWZ. Oczywiście do tego okresu należy doliczyć czas konieczny na rozpatrzenie ewentualnych odwołań. W konsekwencji przeznaczony przez Zamawiającego czas to wystarczający okres, by dokonać wyboru wykonawcy i zawrzeć z nim umowę. Rozpoczęcie procedury przetargowej w świetle obszerności dokumentacji oraz ograniczonej liczby pracowników świadczących pracę na rzecz Zamawiającego (wobec szczytu zachorowań na COVID-19 na luty/marzec br.) w jego siedzibie było możliwe i realne najwcześniej w dacie faktycznego rozpoczęcia procedury. Trzeba też wskazać, że Zamawiający działa na podstawie imperatywnych przepisów prawa, do czego obliguje go na zasadzie analogii art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) również w sferze dominum. Stąd, w razie gdyby Odwołujący wniósł skargę na orzeczenie Izby i uzyskałby zabezpieczenie w postaci zakazu zawarcia przez Zamawiającego umowy z wybranymi wykonawcami, to niemożliwe byłoby działanie zgodnie z dyrektywami praworządności.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje:

Zgodnie z art. 577 ustawy Pzp, w przypadku wniesienia odwołania, zamawiający nie może zawrzeć umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Z kolei przepis art. 578 ust. 1 ustawy Pzp stanowi, iż: Zamawiający może złożyć do Izby wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, o którym mowa w art. 577 ustawy Pzp.

W myśl ust. 2, Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli:

- 1) niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w

odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia;

- 2) zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.

Z powołanych powyżej przepisów wynika, że uchylenie zakazu zawarcia umowy jest wyjątkiem od ogólnej reguły, zgodnie z którą umowę w sprawie zamówienia publicznego zawiera się dopiero po ogłoszeniu przez Izbę orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze. Uzasadnia go wyłącznie nadzwyczajna sytuacja, w której brak wyrażenia zgody na zawarcie umowy przed rozstrzygnięciem odwołania przez Izbę wywoła skutek negatywny dla interesu publicznego, który przewyższa korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku na skutek podjętych przez zamawiającego czynności.

Zamawiający powinien wykazać, że istnieje potrzeba niezwłocznego zawarcia umowy, bez przewidzianego prawem oczekiwania na orzeczenie Izby w przedmiocie rozstrzygnięcia odwołania.

Rozpoznając złożony w przedmiotowym postępowaniu wniosek, Izba stwierdziła, że wskazane przez Zamawiającego okoliczności nie uzasadniają uchylenia zakazu zawarcia umowy na podstawie art. 578 ustawy Pzp.

Analizując treść złożonego wniosku Izba stwierdziła, że jego uzasadnienie opiera się przede wszystkim na wskazaniu znaczenia przedmiotu umowy. Izba podkreśla, że rozpoznając wniosek Zamawiającego, miał świadomość znaczenia realizacji usług objętych przedmiotem zamówienia, w związku z tym argumentacja Zamawiającego w tym zakresie nie była kwestionowana. Zamawiający podkreślał istotność przedmiotu umowy i wskazywał na ewentualne skutki niezawarcia umowy.

Izba zwraca uwagę, że w zgodnie z 578 ust. 4 zdanie pierwsze ustawy Pzp, w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, Izba rozstrzyga na posiedzeniu niejawnym, w formie postanowienia, nie później niż w terminie 5 dni od dnia jego złożenia. Jako że wniosek został złożony w dniu 19 lipca 2022 r., termin jego rozpoznania przypada na dzień 24 lipca 2022 r. br. (tj. niedziela). Termin posiedzenie Izby, na którym rozpoznane zostanie odwołanie o sygn. akt: KIO 1863/22 został wyznaczony na dzień 25 lipca 2022 r. (tj. poniedziałek). Rozstrzygnięcie Krajowej Izby Odwoławczej będzie zatem znane Zamawiającemu niemal równocześnie z upływem terminu na wydanie postanowienia o uchylenie zakazu zawarcia umowy. Umowa

przywołana przez Zamawiającego na realizacji usług objętych przedmiotem zamówienia została zawarta na okres od

dnia 1 lipca do czasu zakończenia przedmiotowego postępowania przetargowego. Zamawiający zatem zabezpieczył swoje interesy do czasu podjęcia przez Izbę decyzji co do zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu. Izba podkreśla również, że Zamawiający nie wykazał, że nie ma możliwości zwiększenia kwoty na wykonywanie usług na podstawie umowy z dnia 30 czerwca 2022 r.

Ponadto, Izba wskazuje, że zasadnicza część argumentacji Zamawiającego odnosi się do regulacji prawnych i obowiązków nałożonych na Zamawiającego. Jak Izba wskazał powyżej, waga tych obowiązków nie jest kwestionowana przez Izbę, jednakże nie decyduje ona sama w sobie o zasadności złożonego wniosku. Izba podkreśla, że to Zamawiający mając tak dogłębną wiedzę o aktach prawnych winien z odpowiednim wyprzedzeniem wszcząć postępowanie przetargowe. Jako podmiot publiczny Zamawiający winien uwzględnić terminy związane z środkami ochrony prawnej. Ryzyko skorzystania ze środków ochrony prawnej przez wykonawców winno być dla Zamawiającego znane i uwzględnione. Nie ma żadnych podstaw, aby obarczać wykonawców rzekomymi brakami kadrowymi Zamawiającego. Skoro wymaga się od wykonawców odpowiednich zasobów kadrowych do prawidłowej i terminowej realizacji zamówienia, to również Zamawiający winien podjąć działania umożliwiające przeprowadzenie postępowania z poszanowaniem możliwości skorzystania przez wykonawców ze środków ochrony prawnej. Za gołosłowny uznać należy argument Zamawiającego jakoby brak udzielenia zamówienia na rzecz odwołującego się nie będzie skutkował jego niewypłacalności, gdyż rynek zamówień publicznych jest bardzo duży, a ryzyko nieuzyskania zamówienia jest normalnym ryzykiem związanym z prowadzoną działalnością gospodarczą. Zamawiający nie zna uwarunkowań biznesowych i finansowych odwołującego się wykonawcy. Ponadto, o ile każdy z wykonawców uwzględnia w swojej działalności ryzyko związane z nieuzyskaniem zamówienia, o tyle przepisy ustawy Pzp służą właśnie minimalizowaniu tego ryzyka poprzez umożliwienie wykonawcom kwestionowanie czynności Zamawiającego jako niezgodnych z prawem. Nie ma żadnych podstaw, aby odbierać to prawo wykonawcy w analizowanym stanie faktycznym w oparciu w/w argumenty Zamawiającego.

Odnosząc się do szerokiej argumentacji związanej z ryzykiem rozprzestrzeniania się wirusa COVID – 19, Izba nie kwestionuje generalnego obowiązku nałożonego na Zamawiającego związanego z wykonywaniem zadań publicznych, które służą również zmniejszeniu ryzyka rozprzestrzeniania się wirusa. Izba zaznacza jednak, że wirus COVID – 19 i stan epidemii/zagrożenia epidemiologicznego funkcjonuje w naszym kraju już ponad 2 lata. Z tych właśnie względów Zamawiający winien odpowiednio wcześniej wszcząć przedmiotowe

postępowanie przetargowe, uwzględniając w harmonogramie postępowania terminy związane ze środkami ochrony prawnej. Takie działanie służyłoby właśnie minimalizowaniu ryzyka rozprzestrzeniania się wirusa COVID – 19. Uchylenie zakazu zawarcia umowy nie stanowi narzędzia do sanowania braków kadrowych w podmiotach publicznych czy opóźnień w decyzjach osób odpowiedzialnych za postępowania przetargowe.

Podkreślić należy, że instytucja uchylenia zakazu zawarcia umowy przed wydaniem przez Izbę orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze, może być stosowana w okolicznościach szczególnych oraz gdy spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy P.z.p., nie budzi żadnych wątpliwości. Składając wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, to zamawiający ma obowiązek wykazać przewagę negatywnych skutków dla interesu publicznego w porównaniu do korzyści związanych z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych w postępowaniu o udzielenie zamówienia. W ocenie Izby, Zamawiający nie wykazał, iż brak możliwości podpisania umowy z wykonawcą wyłoniłym w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego spowoduje negatywne skutki dla interesu publicznego w stopniu przewyższającym korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności przez niego podjętych w postępowaniu, w tym indywidualnego interesu wykonawcy, który wniósł odwołanie.

W ocenie Izby, w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi również możliwość uchylenia zakazu zawarcia umowy z powołaniem na art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy P.z.p. Jak wynika ze złożonego wniosku, zarzuty odwołania dotyczą zaniechania odrzucenia oferty wykonawcy, który zaoferował rażąco niską cenę lub koszt w stosunku do przedmiotu zamówienia. Z doświadczenia Izby wynika, że tego rodzaju postępowania należą do postępowań najbardziej skomplikowanych w materii rozstrzyganej przez Krajową Izbę Odwoławczą i wymagają przeanalizowania obszernego materiału dowodowego. Dyspozycja art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp dotyczy sytuacji oczywistych, w których już pobieżna lektura treści odwołania wskazuje na jego oczywistą niezasadność. Uznanie, iż odwołanie o sygn. akt KIO 1863/22 zostało wniesione wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy, mogłoby w konsekwencji naruszyć regulację, z której wynika konieczność rozpoznania odwołania na jawnej rozprawie (art. 545 ust. 1 ustawy Pzp).

Z uwagi na powyższe, Izba, na podstawie art. 578 ust. 4 zd. pierwsze ustawy Pzp, postanowiła jak w sentencji. Stosownie do zdania drugiego, na niniejsze postanowienie nie przysługuje skarga.

Przewodniczący: .....